

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการพัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเป็นสื่อ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยการนำนิทานมาเป็นส่วนประกอบของการอ่าน การเขียนภาษาไทย และเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการอ่านนิทาน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ชั้น ป.1/1 จำนวน 36 คน โดยใช้เครื่องมือในการทดลอง คือ แผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้และนิทานประกอบภาพ ส่วนเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินการจัดการกระบวนการเรียนรู้(K:A:P) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยโดยใช้นิทานเป็นสื่อ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งได้ผลวิจัยดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า

1. ผลจากการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 13.22 เฉลี่ยร้อยละ 66.11 และหลังจากการใช้หนังสือนิทานประกอบภาพพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาไทยแล้ว มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 18.22 เฉลี่ยร้อยละ 85.83 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การผ่านการประเมิน ร้อยละ 80 ปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 จากคะแนนทดสอบหลังเรียนมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 แสดงให้เห็นว่าการใช้หนังสือนิทานภาพประกอบการอ่านและเขียนภาษาไทย สามารถพัฒนาด้านการอ่านและเขียนของนักเรียนได้ดีขึ้น

2. จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน จากการอ่านและเขียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือนิทานภาพประกอบของนักเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากหนังสือนิทานภาพประกอบ คะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.22 มีค่าสูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานภาพประกอบ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.22 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 แสดงว่าการพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือนิทานภาพประกอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเป็นสื่อในการเรียนการสอน โดยรวมแล้วพบว่าในกลุ่มนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม (4.32) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า นักเรียนสนใจรูปภาพหรือตัวละครในนิทานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (4.53) ครูมีเทคนิคในการสอนด้วยการใช้นิทานเป็นสื่อได้สนุก อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (4.50) ส่วนนักเรียนชอบอ่านนิทานภาพประกอบ เนื้อหาในนิทานมีความน่าสนใจ นิทานสอนให้นักเรียนเป็นคนดีได้ ทั้งนักเรียนชอบวิธีการเรียนด้วยการใช้นิทาน และการอ่านนิทานทำให้นักเรียนอ่านเก่งขึ้น ช่วยให้นักเรียนรักการอ่าน สามารถเขียนสะกดคำได้เก่งขึ้น ทำให้นักเรียนอยากแต่งนิทานประกอบภาพเอง และครูสอนให้อ่านและเขียนคำในนิทานได้ทุกคำ ทั้งการเรียนการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพจะดีกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียนภาษาไทยโดยใช้นิทาน ไปใช้ประโยชน์ต่อตนเอง ทั้งสามารถหาิทานมาอ่านให้ตัวเอง ฟังหรือผู้อื่นฟังได้ และมีความพอใจในการเรียนการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง (4.08 - 4.53)

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลจากการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 13.22 เฉลี่ยร้อยละ 66.11 และหลังจากการได้ใช้หนังสือนิทานภาพประกอบพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาไทยแล้ว มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 18.22 เฉลี่ยร้อยละ 85.83 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การผ่านการประเมิน ร้อยละ 80 ปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน ผ่านเกณฑ์การประเมิน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 แต่ดูจากคะแนนทดสอบหลังเรียนมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 แสดงให้เห็นว่าการใช้หนังสือนิทานภาพประกอบการอ่านและเขียนภาษาไทย สามารถพัฒนาการอ่านและเขียนของนักเรียนได้ดีขึ้น

สมปอง หลอมประ โคน (2549) กล่าวว่าเพราะนิทาน เป็นสื่อการสอนที่เสริมสร้างจินตนาการ และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้รับคติเตือนใจ มองเห็นการแก้ปัญหาชีวิตในแง่มุมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม นิทาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรับรู้ข้อมูลทางภาษาได้ดีกว่าสามารถจำเนื้อหาได้เร็วขึ้น

2. จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากหนังสือนิทานประกอบภาพ ได้คะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.22 สูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานภาพประกอบ ซึ่งมีคะแนน

เฉลี่ยเท่ากับ 13.22 แสดงให้เห็นว่าผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือนิทานภาพประกอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น เช่นเดียวกับ สมปอง หลอมประ โคน (2544) กล่าวว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานอีสปเป็นสื่อในการอ่านจับใจความมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และ สำนักกระทรวงศึกษาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (2548)กล่าวอีกว่าในผลสัมฤทธิ์เชิงรูปธรรมนั้นมีผลสัมฤทธิ์เชิงนามธรรมแสดงอยู่อย่างชัดเจนคือ เป็นกระบวนการที่พัฒนาจินตนาการและชีวิตจริงของเด็ก ที่เอื้อให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างมั่นใจในความสามารถของตน และเกิดการเรียนรู้กระทั่งนำความรู้ที่ได้มาผสมผสานกับประสบการณ์ที่เด็กมีรวมถึงความคิดและจินตนาการของเด็ก จนเกิดการเรียนรู้ที่สัมฤทธิ์ผลได้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หนังสือนิทานประกอบภาพ โดยรวมพบว่ามึระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม (4.32) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า นักเรียนสนใจรูปภาพหรือตัวละครในนิทานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (4.53) รองลงมามีนักเรียนสนใจและพึงพอใจในผู้สอนหรือครูที่มีเทคนิคในการสอนด้วยการใช้นิทานเป็นสื่อ ได้สนุก อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (4.50) ซึ่งสอดคล้องกับ มนัสสา ลัทธินาจา (2551) ที่ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทานอีสปเป็นสื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 หมายถึงนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับ นิภา วงษ์สุรภินันท์ และคณะครูโรงเรียนบ้านผึ้ง (2549) พบว่านักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ คัดค้านแสดงออกในการเล่นนิทานสร้างสรรค์คุณธรรม อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.75 และ 0.55 ตามลำดับ และส่งเสริมนักเรียนมีคุณธรรมโดยรวมหลังการดำเนินการนิทานสร้างสรรค์คุณธรรมสูงกว่าก่อนการดำเนินการนิทานสร้างสรรค์คุณธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.11 นักเรียนจึงมีความพึงพอใจต่อการดำเนินการนิทานสร้างสรรค์คุณธรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.56

ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่านิทานมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เป็นแหล่งความรู้ทางภาษากระตุ้นให้เกิดการสื่อสารนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนส่งเสริมกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และมีความคิดสร้างสรรค์ นิทานยังเป็นสื่อการสอนที่มีความสนุกสนาน และตื่นเต้น ที่จะให้นักเรียนเกิดความสนใจ พึงพอใจในการเรียน และการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานเป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้น ป.1 นั้นมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. นิทานที่นำมาพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียนภาษาไทยนั้น ควรเป็นนิทานที่อ่านง่ายไม่มีคำที่สะกดยาก เนื่องจากนักเรียนบางคนอ่านช้า ไม่ทันเพื่อน และใช้เวลาในการอ่านนาน

2. ในการเล่านิทานของครูที่จะเป็นตัวอย่างนั้น ควรตัดแปลงเสียง สีหน้า และท่าทางให้คล้ายกับตัวละคร เพื่อให้การฟังนิทานมีความสุข ตื่นเต้นมากยิ่งขึ้น

3. ถ้านักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านนิทานในคำง่าย ๆ ได้ดีแล้ว ก็ควรให้นักเรียนได้ลองฝึกอ่านนิทานที่มีระดับคำยากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นการพัฒนาการอ่าน และเขียนภาษาไทยให้ดีขึ้น

